

Sprekend

Leden van het eerste uur... en daarna

Martine Kwey-Haasdijk

Naar aanleiding van onze oproep in het meinummer van WegWijs, waarbij we vroegen naar reacties van leden die al minstens zestig jaar lid van de Gereformeerde Bijbelstudiebond zijn, hebben we een paar hartverwarmende brieven binnengekregen. Ook vroegen we een aantal 20+ leden naar hun ervaringen.

Dankbaar

Mevrouw S. van Loon-van den Hout ‘op’ Zwijndrecht reageerde: ‘Ik ben altijd heel blij met de nieuwe Wegwijs! Zo vol met belangrijke artikelen! Wat een dankbaar feit, dit a.s. jubileum te mogen herdenken en vieren! Hoewel ik 82 jaar mag zijn, ben ik helaas niet vanaf de oprichting lid geweest! Wij hadden hier op Zwijndrecht een heel goede ChristenVrouwenbond, waar vele gereformeerde zusters lid van waren. Mijn moeder was lid, en toen ik in 1944 trouwde, werd ik ook lid, en nog vele andere zusters. Pas na 1951, dus zes jaar na de Vrijmaking, merkten we toch het verschil.

Helaas kan ik nu moeilijk meer, met mijn beperkingen, naar de Bondsdag! Ik ben héél veel keren geweest, maar gelukkig toch, door de verslagen en videobanden, er erg bij betrokken. U leest dus, m’n hartelijke band met het verenigingsleven wordt weer warm!’

Actief

Mevrouw J.A. Zijlmans-Barèl (87 jaar), afkomstig uit Zevenbergen, is al vanaf de Vrijmaking lid van dezelfde vrouwenvereniging. Ze vertelt dat vóór de Vrijmaking deze vereniging meer een brei- en naaigroepje was. Om de beurt werd door één van de zusters voorgelezen uit bijvoorbeeld *Bartje*. Na de Vrijmaking, die veel leden kostte, is de opzet ten goede veranderd. Om de beurt verzorgden de leden een inleiding. Mevrouw Zijlmans kijkt nog steeds uit naar het blad Wegwijs: ‘Dankbaarheid te kort, de Heere is zeer goed voor ons, onverdiend!’

Ook kinderen en kleinkinderen zijn lid van de Bijbelstudiebond. Zij brengen trouw verslag uit van de Bondsdagen. Zelf is mevrouw Zijlmans in de jaren zeventig nog actief geweest in de Contactcommissie. Haar wens en bede is ‘... dat de Bijbelstudiebond door kan gaan op de ingeslagen weg. Dat de blijde boodschap, Gods Woord, centraal mag blijven staan, want die opdracht klinkt de hele bijbel door.’

Vereniging in ‘de tram’

Mevrouw L.M. de Vries-Botermans uit Valkenburg (ZH), 82 jaar oud, schreef ons een uitvoerige brief. De vier kinderen van het echtpaar De Vries zijn allemaal lid van een Bijbelstudievereniging.

Heel bijzonder is dat hun ouders beiden zestig jaar lid zijn van dezelfde vereniging in Valkenburg. We citeren stukken uit de brief: ‘Het blad Wegwijs lezen we nog steeds, mede doordat mijn man nog altijd lid is van de Mannenvereniging: tegenwoordig heten zij Bijbelstudie. Alstublieft doorgaan, niet stoppen, omdat het broodnodig is gezien de achteruitgang op alle gebied. Gods stem moet gehoord worden. We weten dat onze Heiland bezig is om te komen, iedere dag een dag dichterbij Zijn komst.’

De eerste vergadering na onze trouwdag was de volgende week naar de V.V. en de M.V. Dat was zo de gewoonte. Bij de grootouders van mijn man was achter de keuken in hun huis een schuurachtig vertrek. Daar hadden ze een houten tafel met banken gemaakt. Ze noemden dat 'de tram'. Weer later gingen we bij de zusters aan huis vergaderen. En alles in goede harmonie. Voor mij een hele belevenis, als jonge vrouw van 22 jaar om op de V.V. te gaan. Allemaal oudere zusters van pakweg 40-45 jaar. Maar we hadden het fijn met elkaar. Gods Woord bestuderen, en soms een tweede onderwerp met een vrije bijdrage, alles ging met enthousiasme, waar ik nu wel eens jaloers op ben.

We kregen ook het blad: *Rondom het Woord*, het Bondsblad, en een Bondslid om te zingen op de a.s. Bondsdag, dus om te oefenen.'

Omdat er veel leden van zowel de mannen -als vrouwenvereniging naar Canada emigreerden, hebben beide verenigingen ook nog een aantal jaren samen vergaderd, wat in die tijd niet vanzelfsprekend was.

Al die zusters!

'Dan de eerste Bondsdag 60 jaar geleden straks. 1946. Ik weet dat nog als de dag van gisteren. Wat een gebeurtenis. Drie dagen. De eerste dag was al een feest. Al die zusters die met de trein reisden, het was of je elkaar al jaren kende. Iedereen opgetogen. Je was niets gewend na die lange oorlogsjaren. Nooit van huis geweest. De eerste Bondsdag, dat werd Enschede. Zo kwamen we dan de eerste dag in Enschede aan op het station. Daar stonden de dames van de regelingscommissie klaar, met gekleurde rozetjes, om ons de weg te wijzen naar de logeeradressen. Een tante en ik werden gebracht naar een van afkomst Jodin. We hebben daar heerlijk gegeten en zijn 's avonds naar de begroetingsavond gegaan.

De volgende dag werden we geleid naar de Bondsdag, ik denk dat dat in de kerk gehouden is. Het samenzijn en luisteren en zingen, bidden met elkaar was op zich al heerlijk. Je komt uit een kleine gemeente en dan al die zusters. Ik herinner me nog de dominees die daar 'stonden', zoals ds. Vink, ds. Vogel en ds. De Wolf. Al met al: wat hebben we genoten van de gemeenschap der heiligen. De derde dag was er nog een uitstapje voor degene die dat wilde, even over de grens een stukje Duitsland in met een bus. Daarna allen weer huiswaarts, moe maar intens blij. We hebben vele Bondsdagen meegemaakt, te veel om op te noemen. Steeds weer de opwekking om voort te gaan om Gods Woord meer en meer te leren kennen en Jezus Christus te volgen, als de bruid te leven, want de bruidegom komt. Laten we olie in onze lampen hebben!'

En vandaag?

Ansje van Leussen uit Dalfsen is sinds twee jaar lid van een vrouwenvereniging in Dalfsen. Als 24-jarige is ze met twee vriendinnen op deze vereniging gegaan, daarom was de stap niet zo groot. Zij is erg positief over de vereniging: 'Ik vind dat ik elke avond weer iets leer, vooral van de geloofs- en levenservaring van oudere verenigingsleden, maar ook van de jongere leden! En natuurlijk hoop ik dat ook de andere leden van mij iets leren. Ik voel me in elk geval wel gewaardeerd.'

De leeftijd van de leden ligt zo tussen de 26 en 65 jaar. De eerste vergadering van het seizoen behandelen de dames een onderwerp uit Wegwijs. Het rooster wordt vastgesteld aan de hand van een schets. Verder staat ook het 'gemeenteonderwerp' op het rooster.

Tegen jongeren die niet op een bijbelstudievereniging zitten, zou Ansje het volgende willen zeggen: 'Ik vind het erg fijn om één keer in de twee weken een avond met elkaar te praten over God en zijn Woord. Het alledaagse leven houdt je zo bezig dat je er bijna geen tijd voor maakt. Op deze manier ben ik toch heel bewust met bijbelstudie bezig.'

Over het blad Wegwijs heeft Ansje niet echt een mening. Uit zichzelf leest ze het blad niet, alleen als er een onderwerp uit het blad op vereniging besproken wordt. Doordat haar vereniging bij de Bond is aangesloten, is Ansje automatisch lid van de Bond.

Plaatselijk

Joke Haitsma uit Ede (kleindochter van mevrouw Zijlmans) vroegen we ook naar haar ervaringen als jongere. Zij is vanaf haar 26e lid van een vrouwenvereniging die bij de Bond is aangesloten, en draait nu zes jaar mee. Ze merkt dat Wegwijs meer door ouderen dan door jongeren gelezen wordt. Bij hen op vereniging is er een periode lang veel gewerkt met artikelen uit Wegwijs. Maar het bleek soms moeilijk daar een avond mee te vullen. Voordeel van deze manier van werken vindt Joke wel, dat je daardoor het blad in elk geval gebruikt. In je drukke leven van elke dag komt het er niet zo gauw van, er eens voor te gaan zitten.

Over de schetsen van de Bond zijn de leden van Jokes vereniging enthousiast. Het materiaal is gevarieerd. Wat de Bond zelf betreft is Jokes mening: ‘Het is goed dat er een organisatie is die bijbelstudiemateriaal uitgeeft, maar wat mij betreft steekt men zijn energie verder in het werk in de plaatselijke gemeentes. Het is belangrijk dat op plaatselijk niveau een bijbelstudievereniging goed loopt.’

Onbekendheid

Tineke Koevoet, ook uit Ede, vindt vooral de schetsen die de Bond uitgeeft, belangrijk. Zij denkt dat veel verenigingen geen idee hebben dat er zoveel bruikbaar materiaal door de Bond gemaakt wordt. ‘Het is jammer als je niet weet wat de Bond allemaal uitgeeft, want je loopt zoveel waardevolle informatie mis. Soms ben je op zoek naar een goede schets bij een onderwerp, terwijl het voor het oprapen ligt.’ De gemengde vereniging waarvan Tineke lid is, telt zo’n 25 leden vanaf twintig jaar. Tineke (29 jaar) draait nu twee jaar mee. De gemeenteschets wordt elk jaar gebruikt. Verder is er tot nu toe maar één uitgave van de Bond gebruikt. Is de Bond eigentijds genoeg? Naar Tinekes mening wel, vooral qua onderwerpen die er in Wegwijs behandeld worden. Ze denkt dat er wel meer promotie gemaakt moet worden onder jongere verenigingen. ‘De mannen- en vrouwenverenigingen verdwijnen (in mijn plaats) steeds meer. De (nog bestaande) vrouwenverenigingen maken geregeld gebruik van Wegwijs en zijn nog als vereniging lid. Er komen meer gezamenlijke bijbelstudiegroepen die evengoed van Wegwijs gebruik kunnen maken, maar ik merk dat steeds meer jongeren niet eens van het bestaan weten! Vooral jongeren onder de dertig zijn daar (blijkbaar) niet meer mee grootgebracht.’

En de bondsdag? Tineke: ‘Als ik naar mezelf kijk, vind ik de bondsdag best interessant, maar er is zo veel dat interessant en zinvol is. Zo zijn er jaarlijks al meerdere uitjes en dat wordt gewoon te veel. Ik geloof dat dit vroeger wel anders was. Er waren minder activiteiten en je bezocht alleen activiteiten van je eigen “zuil”. Dat is nu echt anders.’ De belangrijkste taak van de Bond is wat Tineke betreft het uitbrengen van schetsen. Tinekes wens is dat er nog veel interessante schetsen uitkomen, die verenigingen en bijbelstudies kunnen helpen bij het bestuderen van Gods Woord.

Oppas

Tijdens de verenigingsochtenden van vrouwenvereniging ‘Ruach’ uit Waddinxveen wordt er door twee leden bij een van hen thuis op de kleintjes gepast. Ellen van Harten, die deze morgen oppast: ‘De ochtendvereniging bevalt me prima. De avonden zijn vaak al zo bezet, het is fijn om die dan vrij te houden en ’s ochtends te vergaderen.’